

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010431
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8413010431.24

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Bc. Moniky Kuchtovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.5.2019 v Kežmarku, takto

rozhodol:

V. L., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom L., okres Kežmarok,

uznáva sa za vinného, že

1. v období najneskôr od apríla roku 2001 v dome na O. U. číslo XXX/XX v L., okres Kežmarok, následne počas rokov 2004 a 2005 v byte na ulici N. N. XX v Kežmarku, a od januára roku 2011 až do decembra roku 2012 v dome na O. U. č. XXX/XX v L., okres Kežmarok, v nepravidelných intervaloch, nielen pod vplyvom požitého alkoholu svoju manželku F. L., nar. 31.08.1976 verbálne a fyzicky napádal tak, že manželke F. L. vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, udieral ju otvorenou dlaňou, po úderoch ju boleli líčne kosti, vytáčal jej ruky, na ktorých mala podliatiny, v roku 2005 jej pritlačil prsty do dverí, ktoré mala modré a opuchnuté, avšak na ošetrenia k lekárovi v tom čase nešla, v mesiaci december 2011 jej vulgárne nadával, 29.12.2011 ju fyzicky napadol tak, že vyvesil vchodové dvere, ktoré jej pustil na pravú nohu z vnútornej strany, čím jej spôsobil zranenie a to opuch a vodu v kotníku, s nožom v ruke s čepeľou o dĺžke 15 cm sa jej vyhrážal zabitím, nahlas púšťal hudbu, niekoľkokrát po takýchto fyzických útokoch poškodená v neskorých nočných hodinách spolu s deťmi utiekla z domu preč, v stíhanom období ničil zariadenie bytu a veci v domácnosti, pričom rozbil sklenenú výplň na dverách, poškodil 2 ks drevených dverí, znehodnotil práčku zn. Gorenje, rozrezal gumené plášte na detskom kočiari, a týmto konaním obžalovaný u poškodenej manželky F. L., vzbudzoval obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej fyzické a psychické utrpenie,

2. v období roku 2013 si neoprávnene uplatnil ako daňovník nárok na daňový bonus u svojho zamestnávateľa, na tri deti, mesačne od januára 2013 do júna 2013 v sume 63,09 Eur a od júla 2013 do decembra 2013 v sume 64,23€, pričom zatajil skutočnosti, že dňa 22.1.2013 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o rozvode jeho manželstva vydané Okresným súdom N. pod sp. zn. XP/XX/XXXX-39 zo dňa 21.9.2012, ktoré zamestnávateľovi nepredložil, a tiež, že v uvedenom období nežili vyživované deti s ním v spoločnej domácnosti, čím takto porušil povinnosť uloženú v zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v platnom znení, a tiež podmienku uloženú v zmysle § 115 Občianskeho zákonníka, čím týmto konaním spôsobil štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňového úradu N. škodu z titulu neoprávnene mu vyplateného daňového bonusu vo výške 763,90€,

t e d a

v bode 1 rozsudku

- týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie,

v bode 2 rozsudku

- vylákal od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku

- prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona zároveň súd u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, L. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Kežmarku podala na Okresný súd Kežmarok dňa 20.11.2013 obžalobu pod sp. zn. Pv 724/12 - 34 na obžalovaného V. L. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že v období najneskôr od apríla roku 2001 v dome na O. U. Č. XXX/XX v L., okres Kežmarok, následne počas rokov 2004 a 2005 v byte na ulici N. N. XX v Kežmarku, a od januára roku 2011 až do decembra roku 2012 v dome na O. U. Č. XXX/XX v L., okres Kežmarok, v nepravdivých intervaloch, nielen pod vplyvom požitého alkoholu svoju manželku F. L., nar. XX.XX.XXXX, maloletú dcéru M. L., nar. XX.XX.XXXX a maloletého syna X. L., nar. XX.XX.XXXX, verbálne a fyzicky napádal tak, že manželke F. L. vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, udieral ju otvorenou dlaňou, po úderoch ju boleli líčne kosti, vytáčal jej ruky, na ktorých mala podliatiny, v roku 2005 jej pritlačil prsty do dverí, ktoré mala modré a opuchnuté, avšak na ošetrenia k lekárovi v tom čase nešla, v mesiaci december 2011 jej vulgárne nadával, 29.12.2011 ju fyzicky napadol tak, že vyvesil vchodové dvere, ktoré jej pustil na pravú nohu z vnútornej strany, čím jej spôsobil zranenie a to opuch a vodu v kotníku, s nožnom v ruke s čepeľou o dĺžke 15 cm sa jej vyhrážal zabitím, maloleté deti M. L. a X. L. opakovane verbálne ponižoval, vulgárne im nadával, otvorenou dlaňou ich udieral po tvári, po chrbte a iných častiach tela, manželku a maloleté deti v nočných hodinách budil zo spánku tak, že kričal, deti sťahoval z postele, pričom si udreli záhlavie hlavy a nevedeli zaspáť, nahlas púšťal hudbu, niekoľkokrát po takýchto fyzických útokoch poškodení v neskorých nočných hodinách utiekli z domu preč, v neskorých nočných hodinách v období od januára 2012 do decembra roku 2012 pravidelne každý víkend búchaním neznámym predmetom na poschodí a po parapetnej doske ich budil, v stíhanom období ničil zariadenie bytu a veci v domácnosti, pričom rozbil sklenenú výplň na dverách, poškodil 2 ks drevených dverí, znehodnotil práčku zn. Gorenje, rozrezal gumené plášte na detskom kočiari, čím takto F. L. spôsobil škodu v celkovej sume 200,-€, a týmto

konaním obžalovaný u poškodených manželky F. L., maloletej dcéry M. L. a maloletého syna X. L.Á., vzbudzoval obavu o ich život a zdravie a spôsoboval im fyzické a psychické utrpenie a ktorý právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Prokurátor T. B. v Kežmarku podal na tunajší súd dňa 10.07.2015 obžalobu pod sp. zn. B. XXX/XX - 7703-3 na obžalovaného V. L.Á. pre skutok tak, ako je tento uvedený v druhom skutku výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý právne kvalifikoval ako prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona. Uvedené konanie sa viedlo pod sp. zn. 6T 86/2015.

Uznesením sp. zn. 6T 86/2015 zo dňa 29.12.2015 súd spojil obe trestné veci na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 6T 114/2013.

V súvislosti so zmenou v osobe predsedu senátu v súlade s Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2017 predseda senátu rozhodol, že vzhľadom na absencie zákonných poučení svedkov vypočutých v senáte pred uvedenou zmenou a pochybnostiach o zložení prísah svedkov, a na to nadväzujúci na rozsah dokazovania, ktoré by bolo potrebné opakovať, rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná odznova.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2018 po poučení uviedol, že v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je nevinný v oboch skutkoch obžaloby. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených, svedkov, znalcov, oboznámením pripojených spisov a listinných dôkazov. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Preto súd v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpovede z prípravných konaní v oboch spojených trestných veciach.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 22.05.2013 vo vzťahu ku skutku z obžaloby pod sp. zn. Pv 724/12 - 34 uviedol, že manželstvo s poškodenou F. L. bolo rozvedené dňa 21.09.2012 a s bývalou manželkou má dve deti a to poškodenú M. L. a I. L., nar. XX.XX.XXXX. Poškodeného X.Á. L., ktorého mala jeho manželka za slobodna, si osvojil asi v roku 2000. To, čo uviedla jeho bývalá manželka vo svojej výpovedi sa nezakladá na pravde a je to pomsta za to, že na ňu podal trestné oznámenie, čo mu aj v telefóne povedala. Za ich spolužitia jej nadával asi dvakrát, a to v roku 2001 počas Veľkonočných sviatkov a 29.11.2011, pričom si nevie spomenúť, aké nadávky to boli. Obžalovaný pripustil, že F. L. napadol, a to v roku 2001 počas Veľkonočných sviatkov, kedy mala vypité a chcela ísť na diskotéku. Vtedy jej dal facku. Poškodenému X. dal po zadku a poškodenú M. neudrel. Za ruky poškodenú F. L. chytil, lebo mu chcela dať facku a on sa iba bránil. Ale modriny na rukách nemala tak často a ich vznik obžalovaný odôvodnil tým, že poškodenej F. často praskajú žilky. Na Nový rok 2005 nechtiac obliel šampanským poškodenú F. a ona mu začala nadávať. Keď prišli k sebe do bytu a poškodenej kričala, on chcel zatvoriť dvere, čomu ona chcela zabrániť a nechtiac jej pritlačil prsty medzi dvere a zárubňu. Poškodenej F. L. potom vzala deti a odišla k rodičom. Poprel, že by svojej bývalej manželke spôsoboval modriny na zápästiach. K ublíženiu, ku ktorému malo dôjsť dňa 29.12.2011 uviedol, že to nebolo naschvál. Poškodenej F. sa s ním naťahovala pri dverách, on dvere tlačil lebo nechcel pustiť do bytu švagra B. N. a vtedy dvere vypadli z pántov, keďže viseli iba na dvoch z nich. Vtedy dvere spadli na nohu svedkyni - poškodenej F. L.N., ktorá ju potom mala zaviazanú. Poprel, že by poškodených X. a M. fyzicky napádal a uviedol, že práve poškodenej F. L. ich fyzicky trestala, až mal X. modriny. Poprel, že by robil nejaké schválnosti a hluk, ktorý pripustil iba s tým, že na poschodí rodinného domu prerábali elektriku. Poprel, že by sa svedkyni - poškodenej F. L. vyhrážal zabitím alebo bývalú manželku a deti vyhánal z domu, prípadne ťahal deti z postele. Pripustil, že sa s bývalou manželkou hádali, najmä keď mal vypité, ale bolo to tým, že ho provokovala. Manželské problémy riešil najprv poradňou, snahou prestať piť alkohol a potom rozvodom, kde mal upravený styk s deťmi, s čím svedkyňa - poškodenej súhlasila. Podľa obžalovaného by nemohol byť tak agresívny, ako to tvrdí svedkyňa - poškodenej F. L..

Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 16.07.2013 obžalovaný uviedol, že za celú dobu spolužitia dal svedkyni - poškodenej F. L. tri facky, v roku 2001, v roku 2005 a v roku 2011. Nikdy ju neponižoval,

neublížoval jej a nebudil ju zo spánku. Deti M. a X. od neho dostali maximálne po zadku. Prsty do dverí v roku 2005 jej neprítlačil naschvál. Nikdy nevzal nôž do ruky, kolieska na kočiari vypustil a gombíky z práčky vzal preto, lebo chcel, aby mu poškodená F. L.N. vrátila televízor, ktorý odniesla do záložne. Pokiaľ žili v byte, spolužitie obžalovaný hodnotil ako normálne, keď sa presťahovali do domu, staral sa do nich otec svedkyne - poškodenej F. a to spôsobovalo konflikty. Svedkyňa - poškodená bola podľa neho prchká, často vyvolávala hádky a pri nich mu nadávala. Často tiež vrieskala po deťoch.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku obžalovaný v prípravnom konaní dňa 11.05.2015 vypovedal, že hneď ako sa rozviedol v roku 2012, išiel bonus zrušiť k ekonómke pani M.. Ona mu povedala, že sú to stále jeho deti, je škoda prísť o peniaze, keď manželka nepracuje. Na to, či žijú v spoločnej domácnosti sa ho nepýtala. Keď sa dozvedel, že bývalá manželka sa zamestnala v Q., bol u ekonómky zrušiť bonus. Keď následne manželka prestala pracovať v Q., ekonómka mu povedala, že za celý rok mu bonus dávať nebude a môže si to dať do ročného vyúčtovania. On ekonómke doniesol potvrdenie, že býva s novou priateľkou. Keby vedel, že na bonus nemá nárok, bol by ho zrušil. Ekonómka v Q. pani O.N. mu na jeho žiadosť vydala potvrdenie o príjme jeho manželky, ktoré potreboval predložiť pani M. k ročnému zúčtovaniu dane. Následne sa bola jeho bývalá manželka pýtať pani M. ohľadom daňového bonusu a pani M. mu povedala, aby sa s bývalou manželkou dohodol, keď ona dá súhlas, že mu spraví vyrovnanie dane za celý rok. Bývalá manželka tam však nešla a celú vec oznámila polícii. Bol si vedomý toho, že ich manželstvo bolo rozvedené a s F. L. nežil v spoločnej domácnosti od marca 2013. Spoločnú domácnosť však nevedli už v roku 2012.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného prečítal výpoveď poverenej pracovníčky X. Ú. Prešov V.. W. O. z prípravného konania dňa 04.06.2015, ktorá uviedla, že obžalovaný ako daňový subjekt nemá evidované nedoplatky dane, daňové aktivity nevyvíjal a nebola u neho vykonaná daňová kontrola.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2018 vypovedala svedkyňa - poškodená F. L., ktorá uviedla, že obžalovaný často pil, vyvolával hádky, chytal ju za ruky až tak, že mala na rukách podliatiny. Keď prišiel neskoro večer, ťahal deti z postele, kde sa udreli na hlavu, nevedeli zaspáť a plakali. Toto jeho správanie pretrvávalo aj potom, čo sa vrátili späť do L.. V decembri 2011 obžalovaný doobeda aj poobede popíjal, akože rezal drevo. Keď prišiel dnu, udrel dcéru M., pričom aj ona z kúpeľne to počula. Keď sa ho opýtala, prečo to urobil, povedal, že no a čo, a že si nechceli obliecť pyžamo, hoci v tom čase deti oblečené pyžamo mali. Obžalovaný potom vyvolal hádku, neustále hučal, pričom mala v tom čase na rukách ich najmladšiu dcéru. Nadával jej a tlačil ju ku dverám, pričom sa zahnal päťou, ako sa uhla, tak jeho päšť letela okolo jej hlavy do dverí a na dverách ostala preliačina. Obžalovaný sa iba usmial. Syn a dcéra sa nato nemohli pozerieť a tak syn zobral najmladšiu dcéru a išiel na dolné poschodie k jej mame. Ona sa s obžalovaným pretláčala pri dverách, obžalovaný dvihol dvere z pántov a pustil jej ich na nohu. Následne jej brat prišiel zdola a toho obžalovaný vtiahol dnu do bytu, kde sa naťahovali, pretože obžalovaný sa po ňom zaháňal a brat sa iba uhýbal. Ako sa naťahovali, obžalovaný si sám udrel päťou do oka a povedal, že to ho udrel brat. Následne jej brat odišiel, obžalovaný išiel dole za ním a išiel za jej mamou. Ona mu povedala, že takto sa otec rodiny nespráva. Obžalovaný len hovoril, aby nevolali políciu. Potom odišiel hore na poschodie, kde si vzal nožík a povedal jej, aby hore za ním ani nechodila, lebo ju zabije. Ona ostala na schodisku, kým neprišli policajti. Po tomto incidente s deťmi bývala na dolnom poschodí s mamou a počuli, ako obžalovaný hore robí hluk, búchal po parapete, presúval nábytok, nadával so slovami napr. „ty piča“ a to aj vo večerných hodinách o 22-23 hod. V roku 2011, bolo to na Veľkú noc, keď ju prvýkrát udrel. V ten deň jazdila autom a vozila deti po kúpačke. Vrátili sa domov a u nich bolo v tom čase viac ľudí na návšteve a deti nechceli zaspáť, pretože sa to nedalo a navyše už boli dosť veľké, aby podľa jej názoru mohli vynechať popoludňajší spánok. Obžalovaný však silou mocou chcel, aby na obed spali. Mohlo byť tak 4 až pol 5 - tej, kedy počula krik z izby detí. Prišla do tej izby a videla, ako ich obžalovaný fackal, až im lietali hlavičky. Ona sa ho pýtala, či je normálny, veď vo vedľajšej izbe je veľa ľudí a aj tak by nezaspali, veď sú už veľkí, ale obžalovaný stále trval na tom, že nech idú spať. Ona som sa pred neho postavila, načo sa obžalovaný na ňu zahnal a udieral ju na lícne kosti z oboch strán tváre a to až tak, že stratila vedomie. Prišla záchranka, niečo jej pichli a záchranka odišla preč. Jej otec volal na políciu a upozornil ich, že u nich bola záchranka. Obžalovaný sa smial jej mame, hovoril prepáč, syn plakal a syna obžalovaný ťahal tak, že mu dotrhal košeľu. Svedkyňa - poškodená nevládala vstať, ale počula, ako sa opäť naťahuje s jej mamou, načo jej otec znova volal políciu, ktorá obžalovaného po príchode vzala z domu preč. Obžalovaný týždeň býval u svojej mami, ospravedlňovali sa jej, keď sa stretli na zastávke autobusu a vtedy aj prvýkrát niečo kúpil deťom. Rodičia

jej hovorili, že také veci sa v manželstve stávajú a ona si myslela, že bude dobre. Preto, aby boli sami, odsťahovali sa do bytu na N., ale tam obžalovaný vo svojom správaní pokračoval, keď prišiel v noci o 22:00 až 23.00 hod. domov opitý, ťahal deti z postele, svedkyňa - poškodená ho vyzývala, aby ich nechal tak, on si ale nedal povedať. V decembri roku 2004 alebo 2005 išli k jej rodičom, obžalovaný vyvádza, boli tam jeho bratia aj sestry a vtedy jej privrel prsty do dverí. Keď išli domov, tak si ich chladila v snehu a následne volala svojím rodičom, či sa môže vrátiť spať. Svedkyňa - poškodená uviedla, že obžalovaný zaútočil aj na svoju sestru, bolo to na Silvestra asi v roku 2009, kedy bola jeho sestra s priateľom u nich na návšteve. Obžalovaný im povedal, že môžu prespať u nich, čo jej ale nepovedal a okolo 22,00 hod. zaspal opitý. Oni ho pred pol nocou aj chceli zobudiť, ale sa im to nepodarilo a tak išli von pozerat ohňostroj aj s deťmi, ktoré sa tešili. V tom čase bola tehotná s ich najmladšou dcérou. Okolo jednej alebo pol druhej v noci sa obžalovaný zobudil a začal vyskakovať, že prečo ho nezobudili, že mu vybúchali všetky petardy, začal na ňu kričať a nadávať jej. Jeho sestra sa jej zastala s tým, že ho budila aj ona, on sa zahnal aj na ňu a následne s ňou zatriasol tak, že ju chytil za ramená a odišiel. Deti boli v tom čase schované pod stolom. K tomu dochádzalo pod vplyvom alkoholu. Pokiaľ sa jedná o spoluzitíe po týchto incidentoch, svedkyňa - poškodená bola v práci, starala sa o domácnosť a o deti. Obžalovaný hoci končil v práci okolo 4, 5, 6 tej hodine, prichádzal domov okolo 22-23 hod. v podnapitom stave. Ľudia jej vraveli, že obžalovaného ráno videli v predajni kupovať alkohol. Inak žili normálne, ako normálne rodiny, ale u obžalovaného tam bol vždy alkohol, aj keď prišli na džús alebo na koláč do cukrárne, obžalovaný si dal vždy nejaké to pivo. Podľa svedkyne - poškodenej obžalovaný nevedel hranicu v požívaní alkoholu. Keď boli na návšteve, tak si pýtal alkohol a ona som sa za neho hanbila a vyčítala mu to. Navrhla obžalovanému aj manželskú poradňu, ale obžalovaný s tým nesúhlasil a stále hovoril, že on nemá s pitím žiadny problém. K nej sa správal tak, že tam boli nadávky, urážky, ponižovanie a to niekedy dva aj tri krát do týždňa. Napádal ju tak, že ju chytil za ruky, a to tak dva krát za dva týždne. Uviedla, ako obžalovaný rozbil sklo a kopol do dverí, do ktorých spravil diery a túto škodu si uplatnila. Deti na to podľa svedkyne - poškodenej nemali k obžalovanému vzťah, nechceli k nemu chodiť, báli sa ho a boli vystrašené. Svedkyňa - poškodená uviedla, že ona alkohol pije iba príležitostne. Na Veľkú Noc 2001 si dala jeden alebo dva poháriky alkoholu. Vypitý alkohol mala aj na Silvestra 2005 ale na Silvestra 2009 alkohol nepila, lebo bola tehotná, hoci pripustila vypitie jedného pohárika. Podliatiny na rukách nikto nevidel, pretože sa ich snažila skryť dlhým rukávom. Hanbila sa za to, čo sa stalo a nechcela, aby to niekto videl. Keď mal obžalovaný stiahnuť deti z postele, že si mali udrieť hlavu o zem, u lekára s nimi nebola, dávala im len studený obklad a spala s nimi. Deťom hovorila, čo vypovedala na polícii. Deti fyzicky trestala iba výchovnými trestami. S deťmi chodila k psychológovi, k psychiatrovi, boli aj problémy so správaním. Poškodený X. ťažko niesol, keď sa dozvedel, že obžalovaný nie je jeho otec. Ona mu to chcela povedať už dávno, aby s tým rástol, ale obžalovaný povedal, že kto mu to povie, tak mu rozbije hubu. Jedného dňa sa deti šli hrať hore na poschodie, to už bolo v čase, keď boli papiere o rozvod podané, ona im v tom nebránila, za chvíľu prišla dole dcéra, ktorá sa tvárila veľmi zarazene a poškodená videla, že sa niečo stalo. Tušila som, že obžalovaný povedal dcére M., že nie je X. otec. Aj M. navštevovala psychologickú poradňu od rozvodu. Ako dislektik M. navštevuje psychologickú poradňu v rámci školy.

Svedok - poškodený X. L., ktorý v čase hlavného pojednávania dovŕšil 18 rokov využil svoje právo a vo veci odmietol vypovedať. Súd na základe námietky obhajcu obžalovaného týkajúcej sa správnosti jeho poučenia vznesenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.08.2018 prehral DVD záznam o jeho výsluchu v prípravnom konaní v rozsahu 02:36 minúty, z ktorého vyplynulo, že svedok - poškodený nebol poučený o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a kriveho obvinenia a krivej prisahy podľa §§ 345, 346 Trestného zákona, hoci v čase výsluchu dovŕšil 14 rokov. Preto súd vyhovel námietke obhajcu a od čítania výpovede tohto svedka - poškodeného z prípravného konania upustil.

Svedkyňa - poškodená M. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že na veľa vecí si už nepamätá, ale otec ich bil, budil ich, nadával im a to vtedy, keď bol opitý. Nadával jej, bratovi aj mame. Ona plakala. K tomu dochádzal raz alebo dvakrát do týždňa.

Svedok B. N., brat svedkyne - poškodenej F. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.08.2018 uviedol, že obžalovaný pil veľa alkoholu, chodil podgurážený domov a medzi manželmi boli hádky. Keď prišiel domov, púšťal nahlas hudbu a ňou budil aj deti. Videl, ako privrel F. L. palce do dverí a tiež jej pustil dvere na nohu. Raz tiež videl, ako F. L. obžalovaný fackoval. Tiež mu poškodená F. L. povedala, že po nej hádzal tanieru. Niekedy bol k nej milý, inokedy jej nadával a toto správanie mal obžalovaný odkedy sa vzali. Raz od F. L. počul, ako poškodenú M. L. obžalovaný udrel po zadku.

Podľa tohto svedka boli deti zo správania obžalovaného rozrušené a nekludne spali. Niekoľkokrát prišla F. L. aj s deťmi k nemu do jeho bytu lebo keď bol obžalovaný opitý, robil hluk. Zdržali sa tam asi dva alebo tri dni, potom sa obžalovaný ukludnil ale F. L.Ľ. prišla k nim. Svedok vo vzťahu k prvému incidentu uviedol, že sa to začalo, keď obžalovaný prišiel domov opitý. Svedok počul zdola hluk, vyšiel hore k sestre na poschodie, otvoril dvere a videl, ako obžalovaný skáče z postele na podlahu a robil hluk. Má chorú mamu, ktorá potrebuje klud a preto vyšiel hore, aby obžalovaný prestal. Obžalovaný ho chytil a neustále ho napádal päšťami, on som sa uhýnal a tak ho neudrel. Medzitým z kúpeľne vyšla sestra F. L., ktorá obžalovanému tiež odstrkovala ruky, aby ho obžalovaný neudrel a jednoducho spolu zápasili. Na viac si nespomína. Tento incident riešila polícia v priestupkovom konaní. Vo vzťahu k incidentu, kedy mal obžalovaný pricviknúť prsty do dverí svedkyňi - poškodenej F. L. svedok uviedol, že tento sa stal, keď obžalovaný s manželkou bývali v bytovke sami. Bol koniec roka, nevie akého, obžalovaný sedel doma aj s kamarátmi a bratmi a svedok bol u nich na návšteve, kde sa popíjal alkohol. Potom počul hluk z vedľajšej izby a videl, ako obžalovaný budil deti a odkrýval ich, aby nespali, že je koniec roka a aby vstali. Poškodená F. L. obžalovanému hovorila, aby prestal a dal im pokoj. Potom sa obžalovaný s F. L. hádali, pričom návšteva odišla, lebo videli, že obžalovaný má dosť vypité. Svedok počkal na F. L., ktorá zbalila deti a chystali sa odísť k nemu domov. Ako sestra F. išla do kúpeľne sa umyť, obžalovaný jej povedal, že nikam nepôjde, chytil dvere do kúpeľne, ktoré boli otvorené oboma rukami a tieto prudko zavrel. Dvere privreli F. L. prsty na rukách.

Svedkyňa W. Q. M., klinická psychologička vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený X. L. bol v jej ambulancii vedený od roku 2006, pričom bol odoslaný detskou lekárkou W. N. pre problémy s vrodenou chybou, nakoľko mal rázštep, poruchy reči a poruchy správania. Potom ho svedkyňa nejaký čas nevidela, až v roku 2012 sa ozvala matka a udávala ďalšie poruchy správania a vtedy jej oznámila, že podala žiadosť o rozvod, že doma majú domáce násilie, že manžel je závislý na alkohole a pod vplyvom alkoholu ubližuje rodine psychicky aj fyzicky. Od roku 2012-2014 s menšími prestávkami X. L. chodil ku svedkyňi na opakované sedenia a vyšetrenia. Svedkyňa zdôraznila, že od malička mal pre svoju vrodenú vadu problémy s nejakým začlenením sa do kolektívu, s kamarátskymi vzťahmi, čo je podľa nej pochopiteľné, pretože tam bola dlhú dobu stigma, chodil na logopédiu, mal poruchu reči, čo súvisí s rázštepom. Dieťa, ktoré má taký problém, sa podľa svedkyne ťažko vysporadúva so sociálnymi kontaktmi a pokiaľ sa k tomu pridá ďalšia trauma, sú vždy problémy. Poškodenú M. L. svedkyňa spoznala v roku 2012, kedy ju mama doviedla, pričom mama bola tá, čo iniciovala stretnutie kvôli tomu, čo sa dialo v rodine a to kvôli domácomu násiliu. M. L. mala problémy s úzkostnými stavmi, vystupňovanými do stavu panickej úzkosti a chodila k nej na sedenia, kde s týmto pracovali. Údaje o správaní sa obžalovaného má svedkyňa od matky a detí zo sedení. Podľa svedkyne tam bolo prítomné ponižovanie, veľa psychického týrania, najmä vo vzťahu k M., ktorá bola v tom čase v puberte, boli tam rôzne vulgarizmy, fyzické napádanie pri náhodných stretnutiach, od matky vie, že sa presťahovali v rámci rodinného domu na dolné poschodie aj s deťmi. Napriek tomu tam boli stretnutia s obžalovaným, ktoré mali byť sprevádzané násilím. Tieto informácie vie od matky, nakoľko s obžalovaným sa nestretla a nemal záujem sa zúčastniť sedení. U oboch detí zistila neurotické poruchy a mali veľa úzkostí. U X. L. bolo prítomné aj vzdorovité správanie, výbušnosť. X. sa zhoršil prospech. M. L. mala pocity menejcennosti, nízke sebavedomie. Obžalovaného sa snažila kontaktovať prostredníctvom jeho manželky. V rodine nebola a údaje mala iba od F. L.. Svedkyňa potvrdila, že bez prítomnosti obžalovaného nie je obraz o situácii v rodine 100% objektívny, ale vyšetrením u detí zistila objektívnu symptomatológiu, ktorá sa len tak sama nevytvorí. Aj F. L. je dôveryhodný subjekt, aj keď ten problém očami matky môže byť iný, ako ho vidí ona, ten problém tam však bol. Svedkyňa zdôraznila svoje dlhoročné skúsenosti a na základe nich vie posúdiť, kedy jej rodič niečo nadstaví, alebo naopak niečo zatají. Psychodiagnostické metódy sú dôveryhodné, vie sa o ne oprieť a vie ich interpretovať. V roku 2006 informáciu o domácom násilí nemala. Školské problémy poškodeného X. L. neriešila, to riešia kolegovia z CPPS. M. L. svedkyňa nepoznala v mladšom veku a tie problémy s učením verzus s domácim násilím môžu a nemusia podľa svedkyne súvisieť. Tie veci sa môžu vzájomne ovplyvňovať. Ona poznala M. v puberte, kedy to domáce násilie bolo rozvinuté. U X. L., ktorého poznala dlhšie, bol ten terén veľmi rizikový od začiatku. Nezistila žiaden negatívny vzťah detí k ich matke. Svedkyňa vedela o podaní návrhu na rozvod, ale tento neriešila.

Svedkyňa L. O., účtovníčka pekárne Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že F. L. pôsobila u nich veľmi krátko, a to od 24.12.2013 do 28.2.2014. Rozviazali s ňou pracovný pomer a svedkyňa vo vzťahu k nej vypracovala ročné zúčtovanie v roku 2015. Cez strážnu službu sa jej ohlásil obžalovaný a povedal jej, že ho poslala manželka, preukázal sa dokladom totožnosti a svedkyňa mu vydala ročné zúčtovanie pani L.. Obžalovaný prevzatie podpísal a odišiel. Za nejakú krátku dobu jej

volala p. L., že by chcela ročné zúčtovanie. Svedkyňa jej povedala, že ho už vydala obžalovanému a na jej žiadosť ho pani L. opísala. Pani L. jej povedala, že „miláčik, tento krát si to prehnal, tento krát ti to neprejde“. Pani F. L. bol vyplatený daňový bonus na tri deti a to asi v sume 61,26 Eur, a to mesiace december, január a február. Pani L. svedkyňa povedala, že je rozvedená, ale po tých obdobiach si už nepamätá, kto jej to nahlásil. Plnomocenstvo na vydanie dokladu nežiada a vydáva ich aj rodinným príslušníkom. U obžalovaného nepreverovala, či má na prevzatie súhlas manželky, len overila jeho totožnosť.

Svedkyňa F. M. vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že si už na veľa vecí nepamätá ale obžalovaný od 1.1.2014 nepoberal daňový bonus, pretože bol rozvedený. Obžalovaný bol ich zamestnancom od mája 2010 do 26.7.2016 a daňový bonus na deti mu bol vyplácaný od roku 2011 do konca roku 2013. Vyplácanie mu bolo zastavené, lebo sa rozviedol, o čom jej obžalovaný povedal ale žiaden doklad o rozvode jej nepredložil. Svedkyňa nevedela uviesť, kedy k tomu rozhovoru došlo, ale v januári 2014 mu pozastavili vyplácanie daňového bonusu. Daňový bonus bol obžalovanému vyplácaný na základe vyhlásenia, ktoré obžalovaný tiež urobil. Toto tlačivo je na štyri roky a prvý krát ho zamestnanec vypíše a ďalšie tri roky ho chodí podpisovať. Svedkyňa poprela, že by obžalovanému uviedla, že si môže uplatniť daňový bonus aj keď je rozvedený.

F. L. v pozícii svedkyne vo vzťahu ku skutku v bode 2 skutkovej vety tohto rozsudku na tomto hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej zavolała svedkyňa O. do jej bývalej roboty, že potrebuje papiere ohľadom dane do školy pre syna a dcéru a zároveň na svoje daňové veci a požiadala ju, aby jej to pripravila. Svedkyňa O. jej povedala, že pred dvomi dňami bol pre ten papier nejaký pán a že on prevzatie podpísal s tým, že pozrie aké meno to je. Neskôr jej zavolała a povedala, že tam bolo napísané osobne prevzal a meno bolo jej. Ona jej povedala, že príde k nej, čo urobila. Svedkyňa O. sa jej ospravedlňovala s tým, že si neuvedomila, že sú s obžalovaným rozvedení a že jej to došlo až potom a opísala jej toho pána. Svedkyňa L. z písma zistila, že je to pismo jej bývalého manžela, pričom to isté pismo poznal aj jej syn Dávid, ktorý tam bol s ňou. Svedkyňa O. jej povedala, že obžalovaný sa jej predstavil ako jej manžel a že pre ten papier ho mala poslať ona. Svedkyňa L. išla aj na daňový úrad a bola aj za ekonómku v práci obžalovaného a tá zostala prekvapená, že sú rozvedení a žiadala ju, či by si nemohla prefotiť rozsudok o rozvode, s čím svedkyňa súhlasila. Rozsudok o rozvode si potom účtovníčka založila do spisu. Obžalovaný jej písal SMS-správu, či nechce peniaze na deti, že by jej sumu zodpovedajúcu zrazenému daňovému bonusu vyplatil. Ona na to nič neodpisovala. Svedkyňa M. sa jej pýtala, či majú medzi sebou dohodu, že aj po rozvode by bol daňový bonus vyplácaný obžalovanému, na čo jej svedkyňa L. povedala, že nie. Svedkyňa L. bola u tohto zamestnávateľa zamestnaná len nejaké 2-3 mesiace ale daňový bonus nepoberala. Ale daň mala zníženú o daňový bonus.

Svedok V. L., otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spolužitie obžalovaného a svedkyne - poškodenej bolo spočiatku dobré ale neskôr sa to zhoršilo. Poškodená F. L. sa o domácnosť nestarala, nevarila, obžalovaný k nim prišiel domov a mal monokle a škrabance. Asi 2 až 3 krát bol svedkom, ako obžalovaného poškodena F. L. z ničoho nič udrela. Obžalovaný to bral kľudne. Podľa tohto svedka F. L. sprostou obžalovanému nadávala. Svedok nikdy nepočul, že by obžalovaný nadával deťom alebo svojej manželke alebo že by ich udrel. Vzťah obžalovaného k deťom bol podľa svedka výborný. Naopak svedok videl, ako poškodena F. L. deťom nadávala a aj ich trestala. S vnúčajatami má dobrý vzťah. Ako uviedol, obžalovaný si vypil, ale vtedy mal dobrú náladu. Poškodení sa mu na správanie obžalovaného nestážovali. S F. L. sa v súčasnosti vôbec nestýka. Podľa neho aj F. L. si rada vypila a tiež ju videl opitú.

Svedkyňa F. L., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že svedkyňa - poškodena F. L. nebola dobrá matka a nenávidela svoje deti. Simone nadávala, že je debilka a obžalovanému sa vyhrážala, že sa mu pomstí, čo aj urobila tým, že podala trestné oznámenie. Svedkyňa videla, ako poškodena F. L. obžalovaného škrabala, bila ho a udrela ho päšťou. Svedkyňa nepočula, že by obžalovaný svojej manželke nadával. Keby bol obžalovaný taký, ako ho opisuje poškodena, podľa svedkyne by s ním nešla bývať sama do bytovky a potom do rodinného domu. Deti obžalovaný nebil, skôr ich rozmaznával. Svedkyňa tiež videla, ako poškodena F. L. udrela svoje deti. Tiež vulgárne nadávala obžalovanému. Svedkyňa ich domácnosť navštevovala často a poškodena F. L. sa jej nestážovala na správanie jej manžela. O domácnosť sa poškodena tiež nestarala, to podľa svedkyne robil obžalovaný. Poškodena F. L. si tiež vypila a tiež sa dožadovala alkoholu. Pod jeho vplyvom bola podľa svedkyne

agresívna. Vie o trestných oznámeniach, ktoré dával obžalovaný na svoju manželku. O problémoch obžalovaného s alkoholom nevedela. Svedkyňa - poškodená F. L. s výpoveďou svedkyne nesúhlasila.

Svedok G. L., brat obžalovaného vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného s poškodenou navštevoval dlhodobo viackrát do týždňa a to aj keď bývali na sídlisku V. alebo v L.. O domácnosť sa starali obaja ale viac obžalovaný. Svedok videl, ako keď na Silvestra obžalovaný nechtiac obliat poškodenú F. L. šampanským, ona obžalovanému vylepila facku, ktorú jej obžalovaný nevrátil. Nebol svedkom toho, že by obžalovaný udrel niektorého z poškodených, pričom k deťom sa obžalovaný podľa svedka správal normálne. Bol svedkom, ako poškodená F. L. vylepila poškodenej M. L. facku a jej nadávala, že je sprostá. Obžalovaný pil alkohol ale správal sa po jeho požití normálne. Poškodená si tiež podľa svedka vypila alkohol a pod jeho vplyvom bola výbušná. Žiaden z poškodených sa mu na správanie obžalovaného nesťažoval. Poškodená F. L. s touto výpoveďou nesúhlasila a uviedla, že svedok videl, ako bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu agresívny.

Svedkyňa Y. L., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že na Silvestra 2009 sa nedialo nič a obžalovaný bol bitý od svojej manželky. Obžalovaný sa podľa svedkyne normálne bavil, hoci mal vypité. Nemala vedomosť, že by obžalovaný útočil na svoju manželku alebo svoje deti. To skôr naopak a obžalovaný prišiel so škrabancami a modrinami. Podľa nej si svedkyňa - poškodená F. L.Á. hľadá niečo, aby zničila obžalovaného a vyhrážala sa mu tým. Bola svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodenou F. L. a to o alkohol, kedy sa poškodená domáhala, aby si mohla vypiť. Pod vplyvom alkoholu išla poškodená do hádky s obžalovaným.

Svedkyňa W. W., súčasná družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.02.2019 uviedla, že s obžalovaným žije 6 rokov. Spolužitie hodnotí ako dobré a majú spolu dcéru, ktorá má 5 rokov. Obžalovaný ju nikdy verbálne alebo fyzicky nenapadol a mali iba hádku. Obžalovaný si vypije ale pod vplyvom alkoholu nie je agresívny. V domácnosti jej pomáha.

Súd v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne K. N., matky svedkyne - poškodenej F. L. z prípravného konania a vychádzal pritom z vyjadrenia jej ošetrojúceho lekára, že táto z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu nie je dlhodobo schopná vypovedať na hlavnom pojednávaní. Preto súd odmietol návrh obhajcu na vypočutie tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní. Táto svedkyňa vo svojej výpovedi zo dňa 17.01.2013 uviedla, že nebola svedkom toho, aby obžalovaný bil svoju manželku. To, že ju bil, jej povedala poškodená F. L. v roku 2004 alebo 2005, a to keď bývali na Sídlisku V.. Vtedy jej dcéra prišla s deťmi k nej. Potom bolo manželstvo pokojné a urobili si nadstavbu domu, kde na hornom poschodí obžalovaný so svojou rodinou býval. Dcéra sa jej v roku 2011 opätovne začala sťažovať na správanie sa obžalovaného, ktorý ju bije, že má modriny a že jej nadáva. Preto sa jej dcéra s deťmi presťahovala k nej na prízemie. V nočných hodinách robil na poschodí obžalovaný hluk a budil ich, aj deti. Potom sa situácia v roku 2012 zlepšila. Keď je obžalovaný triezvy, je normálny človek ale keď si vypije, má problémové správanie.

Táto svedkyňa vo svojej výpovedi dňa 11.10.2013 vypovedala v podstate rovnako ako v predošlej výpovedi s tým, že na dcére videla modriny. Videla, ako sa poškodení obžalovaného boja, dcéra aj deti boli vystrašené a uplakané.

So súhlasom strán trestného konania súd prečítal výpoveď svedkyne W. W. V. z prípravného konania, kde ako ošetrojúca lekárka poškodenej F. L. uviedla, že poškodená je jej pacientkou od 06.06.2005 a v zdravotnej karte má iba jeden záznam z 30.12.2011, kedy jej poškodená uviedla, že bola zbitá svojím manželom, údajne dverami do pravej nohy. Poškodená F. L. bola následne odoslaná na chirurgiu do Kežmarku. Žiadne iné záznamy, ktoré by súviseli s napadnutím poškodenej sa v karte nenachádzajú.

Súd tiež v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním obsahu zápisnice o výsluchu svedkyne W. W. N., lekárky poškodených X. F. M. L. z prípravného konania zo dňa 04.07.2013, ktorá uviedla, že sa v ich zdravotných záznamoch nenachádza zmienka o ich ošetrení v súvislosti s konaním obžalovaného. Zdravotný stav detí bol dobrý a obžalovaný navštevoval s deťmi jej ambulanciu. Psychologické vyšetrenie detí obžalovaného svedkyňa odporučila na návrh poškodenej F. L., ktorá jej uviedla, že chlapec nekomunikuje a je smutný a dcéra je utiahnutá a nekomunikuje.

Z výpovede svedkyne S. N., triednej učiteľky poškodeného X. L. z prípravného konania, ktorú súd oboznámil prečítaním obsahu zápisnice na hlavnom pojednávaní vyplýva, že X. sa jej s problémami z rodinného prostredia nezdôveril. Výsledky v škole mal dobré, je zručný a svedkyňa ho rešpektuje. X. poškodil dvere a fajčí. Priestupky X. riešila s matkou, ktorá sa o neho vzorne stará a reaguje na jej predvolania do školy. Je citovo naviazaný na matku ale jej začal klamať. Z rozprávania jeho matky vie, že obžalovaný X. povedal, že nie je jeho otec, čo malo dopad na X. psychiku.

Svedok V. B., triedny učiteľ poškodenej M. L. v prípravnom konaní, ktorého výpoveď súd na hlavnom pojednávaní prečítal, vypovedal, že M. je tiché dievča, má hendikep a je vzdelávaná podľa individuálneho vzdelávacieho programu so špeciálnymi potrebami. Matka sa o dcéru zaujíma, obžalovaného nevidel. Matka detí svedkovi uviedla, že doma to majú deti ťažké, že dochádza k slovným útokom. M. mu o problémoch doma nehovorila. Vedel, že M. navštevuje pedagogicko - psychologickú ambulanciu a podľa toho sa jej upravuje vzdelávací program. M. nikdy nemusel riešiť za porušenie školského poriadku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.08.2018 bola vypočutá znalkyňa W. F. L., ktorá zotrvala na záveroch znaleckého posudku, ktorý o obžalovanom vypracovala v prípravnom konaní. Znalecký posudok na obžalovaného vypracovala s diagnostickým záverom poruchy psychiky a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v II. štádiu závislosti podľa Jelineka. U obžalovaného nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba. Bola u neho diagnostikovaná závislosť na alkohole v druhom - varovnom štádiu. U obžalovaného vylúčila patologickú opilosť v čase spáchania trestného činu. Jeho rozpoznávacie schopnosti znalkyňa hodnotí ako zachované a ovládacie schopnosti hodnotí ako znížené nepodstatnou mierou v závislosti od požitia alkoholu. Obžalovaný je podľa znalkyne schopný zúčastňovať sa úkonov trestného konania v plnej miere, z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť, nakoľko u neho nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba. Vzhľadom k diagnostikovanej začínajúcej závislosti na alkohole znalkyňa navrhuje uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj súdna znalkyňa B. L. T., ktorá vypracovala o osobách poškodených v prípravnom konaní písomný znalecký posudok. Táto znalkyňa vypovedala, že u F. L. sa jedná o osobnosť bez príznakov vážnej duševnej choroby, ktorá by mala vplyv na jej vnímanie, myslenie a správanie. Jej osobnosť je primerane diferencovaná, afektivita mierne plochšia, jej správanie je aktívne, zamerané na činnosť. Je zameraná na vlastné prežívanie, jej schopnosť odosobniť sa od toho je malá, je prísna voči sebe, ale aj k okoliu, je nadmerne prispôsobivá, jej správanie je šablónovité, časté sú u nej prejavy, keď je nahromadené napätie odvádzané náhle prekvapivým často aj neadekvátnym spôsobom. Má potrebu naviazať sa na niekoho silnejšieho a na jednej strane vyžaduje absolútnu otvorenosť zo strany druhých, pritom ale sama o sebe podáva skreslený obraz. Má tendenciu ukazovať sa v lepšom svetle. V čase znaleckého vyšetrenia bol u nej zvýraznený pocit neistoty, potreba bezpečia, čo pravdepodobne súviselo s aktuálnou situáciou konfliktov a vyšetrenia. Jej pamäťové schopnosti sú priemerné, dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí, ale v posudzovaní udalostí berie do úvahy najmä svoje vlastné hľadisko a ťažšie berie do úvahy postoje a názory iných ľudí. Tendencie k vymýšľaniu u nej neboli preukázané, rovnako nie je pravdepodobné, že by jej výpoveď bola v podstatnej miere ovplyvnená inými osobami. Syndróm týranej osoby sa u nej nepreukázal a príznaky, ktoré poškodenej F. L. uvádzala v minulosti, už v čase vyšetrenia neboli prítomné. Vo vzťahu k poškodenej M. L. bola znalkyňou zistená osobnosť detsky štruktúrovaná, nezrelá, bola uzavretá, bojzlivá, bola u nej prítomná vysoká miera úzkosti, neistoty a výrazne u nej absentovala saturácia potreby bezpečia. V tom čase bola fixovaná na matku, prežívala ju ako oporu a vzťah k otcovi bol v tom čase výrazne negatívny, bála sa ho a mala tendenciu pred ním unikať. Boli u nej zjavné pocity menejcennosti, nedokázala účinne kompenzovať napätie, čo spätne pôsobilo na jej psychiku veľmi deštruktívne, pričom bola u nej prítomná výrazná neurotická symptomatika. U X. L.Á. sa podľa znalkyne jednalo o osobnosť tiež nezrelú, s výraznými neurotickými prejavmi, zjavná bola zvýšená dráždivosť, impulzivita a výbušnosť. Takisto bola výrazná potreba bezpečia. Bol fixovaný na matku, z otca mal strach. Výrazná bola úzkosť, ktorú odvádzal neadekvátnym, často aj útočným správaním. U poškodených detí neboli zistené poruchy vnímania, boli schopní sa orientovať v bežných životných situáciách, zapamätat si ich podstatu a následne ju popísať. U oboch detí bola zaznamenaná zvýšená sugestivita, ale aj tendencia bagatelizovať správanie otca a obranné mechanizmy, ktoré cenzurovali vnímaný obsah jeho správania. U oboch detí bola zjavná emocionálna zraniteľnosť a preťaženosť, ktorá zjavne súvisí jednak so správaním otca, ale aj s konfliktami, ktorých boli svedkom a celkovo neistou situáciou, v ktorej sa pohybovali. Vplyv rodinného prostredia na deti bol zjavný a z psychologického hľadiska sa dá hovoriť o

výraznom zásahu do ich psychiky a teda v tom čase sa dalo hovoriť o syndróme tzv. týraného dieťaťa. Podľa údajov poškodenej F. L. táto navštívila B.. N., ktorá popisovala u nej depresívne príznaky a bola jej doporučená psychoterapia pričom po absolvovaní sedení malo dôjsť k zlepšeniu psychického stavu. Liečba mala trvať od februára do septembra 2012. Psychiatrické vyšetrenia poškodená neudávala. Pri vypracovaní oboch znaleckých posudkov mala znalkyňa k dispozícii jednak spisový materiál a tiež podstatnú časť tvorili závery psychologického vyšetrenia, ktoré pozostávalo z troch častí, jednak to boli údaje anamnestické, potom to bol rozhovor o vyšetrovanom skutku a najdôležitejšia, a pre znalkyňu relevantná časť, sú výsledky psycho-diagnostických metód, najmä projektívnych metód, ktoré použila a ktoré sú uvedené na začiatku každého vyšetrenia. Z psychologického hľadiska sú tieto testové metódy objektívne. Podľa znalkyne má svedkyňa - poškodená F. L. tendenciu rozprávať veci, tak ako si myslí, že to od nej očakáva okolie. U poškodenej F. L. nezistila submisivitu, skôr u nej zistila sklon nadmerne sa prispôsobovať a fungovať v určitých zažitých stereotypoch, ktoré ťažko mení, čiže ťažko sa prispôsobuje novým podmienkam a má tendenciu naviazať sa na niekoho, kto je pre ňu v tom čase vnímaný ako opora. Či už je to partner, rodič, kamarát. S rodičom pri znaleckom vyšetrení nepotrebuje komunikovať, ona skúma psychický stav vyšetrením. V tomto prípade nepramenila traumatizácia poškodených detí zo školského prostredia. Špecifické poruchy učenia môžu u dieťaťa zvyšovať pocity nedostatočnosti, zvyšovať úzkosť, pretože to očakávanie neúspechu je tam vysoké. Nejaký závažný vplyv na vzťahu k rodičom by tieto poruchy určite nemali mať. Poruchy správania u poškodeného X. L. môžu byť podľa znalkyne aj dôsledkom disharmonického rodinného prostredia, teda konfliktov medzi rodičmi a v druhom rade nadužívanie alkoholu u otca. U poškodených detí je podľa znalkyne zrejماً tendencia spočiatku bagatelizovať správanie otca. V ďalšej výpovedi už o správaní obžalovaného povedali trochu viac, ale i tak boli u nich zjavné akoby cenzurované odpovede, ktoré si dala do súvislosti s obrannými mechanizmami, ktoré majú slúžiť nato, aby človek chránil svoju psychiku a svoju duševnú integritu. Ovplyviteľnosť výpovedí poškodených detí ich matkou tam určite bola, ale znalkyňa si nedovolila tvrdiť, že ich priamo naviedla, čo majú hovoriť. Ako znalkyňa ďalej uviedla, každý telesný hendikep má vplyv na prežívanie našej vlastnej hodnoty, ale nikdy to nie je jediný a akoby nosný pilier toho stavu. Môže byť jednou z príčin.

Súd tiež oboznámil obsah znaleckého posudku č. 75/2013 vypracovaného v prípravnom konaní znalkyňou z odboru Psychológie, odvetvie Klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých B.. L. T. (predtým B.), z ktorého vyplývajú závery tak, ako tieto znalkyňa uviedla vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Z posudkovej časti na strane 3 a 4 znaleckého posudku vyplýva, že znalkyňa vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku aj z výpovedí poškodených X. L. a M. L. z prípravného konania. Obhajca namietol zákonnosť tohto dôkazu, pretože uznesenie o pribratí tejto znalkyne nebolo doručené obžalovanému a znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z nezákonnej výpovede poškodeného X. L. z prípravného konania.

Súd zároveň oboznámil celý obsah znaleckého posudku č. 81/2013, 76/2013 vypracovaného v prípravnom konaní znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria W.. F. L. a W.. Y. Y. o duševnom stave obžalovaného, ktorého závery korešpondujú s tým, ako ich znalkyňa W.. L. prezentovala vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Súd tiež prehral záznam o výpovedi poškodenej M. L. z prípravného konania, a to za účelom preskúmania zákonnosti jej poučenia v súvislosti s námietkou obhajcu vo vzťahu k vypracovanému znaleckému posudku a tiež v súvislosti s tým, že u poškodeného X. L. zistil nesprávne poučenie. Súd tento záznam zachytený na DVD nosiči obsahujúci výsluch poškodenej M. L. prehral v rozsahu 01:24 minúty a zistil, že maloletá nebola poučená v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Pri konfrontácii medzi obžalovaným a svedkyňou - poškodenou F. L. realizovanej v prípravnom konaní obžalovaný využil svoje právo a odmietol sa konfrontovať.

Zo správy W.. W. V. zo dňa 04.03.2013 vyplýva, že z uvedeného obdobia je iba jeden záznam a to 30.12.2011, pri ktorom svedkyňa - poškodená F. L. tvrdila, že bola zbitá manželom. Bola odoslaná na chirurgické vyšetrenie. Zo správy psychologičky W.. Q. N. zo dňa 06.09.2012 vyplýva, že ju svedkyňa - poškodená F. L. sama navštívila a opísala agresívne správanie manžela a nadávky. V klinickom obraze pacientky počas vyšetrenia bola prítomná depresívna symptomatika, úzkosť, strach a poruchy spánku. Zo správ zo psychologického vyšetrenia zo dňa 01.03.2013, 07.09.2012 vypracovaných psychologičkou B.. Q. M. vyplývajú tie skutočnosti, ktoré svedkyňa uviedla vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Súd tiež oboznámil fotodokumentáciu obsahujúcu 10 kusov čiernobielych fotografií zachytávajúcich kolieska detského kočíka, práčky na ktorej chýbajú ovládače a poškodenie dverí. Z odborného vyjadrenia B. B. - Sklenárstvo vyplýva hodnota 1 kusu sklenej výplne o rozmeroch 90 x 70 cm vo výške 10,- Eur. Z odborného vyjadrenia Záložňa - Bazár R.. Z. T. vyplýva hodnota 2 ks dverí so záveskami vo výške 60,- Eur, hodnota 1 kusu práčky značky Gorenje vo výške 120,- Eur a hodnota 1 gumeného pláštia na kolieskach vo výške 10,- Eur. Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného dňa 26.10.2012 o 16:47 hod. vyplýva, že v tom čase bola u neho zaznamenaná prítomnosť alkoholu v dychu 0,14 mg/l.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok o rodinnom prostredí poškodených - maloletých X. L. a M. L. zo dňa 19.07.2013 vyplýva, že matka F. L. s deťmi žije v byte u svojej matky K. N., kde má k dispozícii jednu izbu. Poškodený X. má ráštep hornej pery a absolvoval operáciu. Zo správy vyplývajú aj rozsudky súdu v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 5P 8/2012 a 6P 15/2012 o úprave styku s vtedy maloletými poškodenými. Obžalovaný pracuje ako robotník a vo februári 2013 sa za asistencie Obcej polície v L. odsťahoval zo spoločnej domácnosti. V máji 2013 obžalovaný uhradil zameškané výživné.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej pôvodne pod sp. zn. 6T 86/2015. Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkyňou F. M. zo dňa 14.05.2015 vyplynulo, že svedkyňa F. M. uviedla, že nevedela, že sa obžalovaný rozviedol a až v januári 2014, keď jej prišiel exekučný príkaz, pozastavila vyplácanie daňového bonusu obžalovanému. Obžalovaný tvrdil, že svedkyňa hovoril, že sa rozviedol a to ešte v roku 2012 a žiadal ju, aby mu pozastavila vyplácanie daňového bonusu. Hovoril aj o zmene bydliska. Svedkyňa zotrvala na tom, že mu vyplácanie daňového bonusu zastavila až od 01.01.2014. Z potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti F. L. zo dňa 16.02.2015 vyplýva, že tejto bol priznaný a vyplatený daňový bonus na deti X., M. a I. L. v sume po 42,82 Eur na každé z detí. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 6P 15/2012 - 39 zo dňa 21.09.2012, ktorý vo výroku o rozvode nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2013 vyplýva, že manželstvo obžalovaného a F. L. bolo rozvedené. Ďalšie rozhodnutia súdov v tejto veci sa týkali otázky výživného a trov konania. Zo mzdového listu B. Q., spol. s r.o. svedkyne F. L. za obdobie január až marec 2014 vyplýva, že jej bol za toto obdobie vyplatený daňový bonus v celkovej výške 128,46 Eur. Zo mzdového listu tohto zamestnávateľa za obdobie od decembra 2013 vyplýva, že F. L. bol za tento mesiac vyplatený daňový bonus vo výške 64,23 Eur. Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi B. Q. s.r.o. ako zamestnávateľom a svedkyňou F. L., ako zamestnancom dňa 24.12.2013 vyplýva, že bol uzavretý pracovný pomer na dobu určitú do 30.06.2014. Zamestnávateľ tento pracovný pomer s F. L. skončil dňa 28.02.2014 v skúšobnej dobe. Z ročných mzdových listov zamestnávateľa obžalovaného vyplýva, že za rok 2013 bol obžalovanému vyplatený daňový bonus spolu vo výške 763,92 Eur a za rok 2014 vo výške 64,23 Eur. Daňový bonus vo výške vyplývajúcej zo mzdových listov obžalovaného vyplýva aj z ročného zúčtovania preddavkov na daň, ktoré podal zamestnávateľ obžalovaného za zdaňovacie obdobie 2013 a 2014. Z daňového priznania k dani príjmov fyzickej osoby za rok 2014 podaného F. L. vyplýva uplatnený nárok na daňový bonus vo výške 128,46 Eur.

Z vyšetrovacieho spisu vedeného na OR PZ Kežmarok pod ČVS: ORP - 475/KK-KK-2012 vyplýva, že obžalovaný V. L. podal dňa 26.09.2012 od 12.15 hod. do 12.40 hod. trestné oznámenie na svedkyňu - poškodenú F. L.Á., ktoré bolo spísané do zápisnice. F. L. bola ako podozrivá vypočutá dňa 24.10.2012 od 12.00 hod. 12.45 hod. a B. N. dňa 25.10.2012 od 09:30 do 09:50 hod. Uznesením zo dňa 25.10.2012 bola podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec odmietnutá. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2012.

Z pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6P 15/2012 súd zistil, že svedkyňa - poškodená F. L. podala dňa 25.01.2012 návrh na rozvod manželstva. Obžalovaný na pojednávaní konanom dňa 21.09.2012 s rozvodom súhlasil a obaja uzavreli rodičovskú dohodu. Rozsudkom zo dňa 21.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v časti rozvodu manželstva dňa 22.01.2013 súd manželstvo obžalovaného a svedkyne - poškodenej rozviedol. Na čas po rozvode schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti X., M. a I. zverené do starostlivosti svedkyne - poškodenej a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu. Obžalovaný mal v zmysle tohto rozsudku právo stykať sa s deťmi každý druhý víkend. Uznesením zo dňa 26.03.2013 Krajský súd v Prešove zrušil výrok tohto rozsudku v časti výživného a vrátil vec na nové rozhodnutia, ktoré prvostupňový súd vydal dňa 07.08.2013.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. Nv 1352/00 zo dňa 12.12.2001 vyplýva, že svedok - poškodený X. L. je osvojencom obžalovaného.

Z písomného hodnotenia zamestnávateľa S.T.S. SLOVAKIA POPRAD, s.r.o. zo dňa 15.05.2013 vyplýva, že obžalovaný je zaradený ako výrobný pracovník pri lise. Obžalovaný je tichej a nenápadnej povahy, v pracovnej činnosti je priemerný a zadané úlohy sa snaží plniť na kvalitatívnej úrovni. Nemá problém s dodržiavaním pracovnej disciplíny. Zo správy Obce L. vypracovanej o osobe obžalovaného vyplývajú údaje evidenčného charakteru bez zistení o závadnej forme správania obžalovaného. V rovnakom znení je aj správa Obce L. o povesti obžalovaného zo dňa 08.04.2019. Zo správy W. N. o povesti obžalovaného zo dňa 08.04.2019 nevyplývajú žiadne údaje o protiprávnom konaní obžalovaného. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a tiež z rozkazu o uložení sankcie za priestupok číslo Pr - 132/2012/Ká zo dňa 15.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2012 vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý za jeden priestupok kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý spáchal dňa 29.12.2011, kedy okolo 21.00 hod. na ulici O. XXX/XX v L. pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol svoju manželku F. L. tak, že ju chytil oboma rukami za jej ruky v predlaktí a sotil ju smerom k vchodovým dverám, pričom jej vulgárne nadával, že je piča prijebaná a keď prišiel k nemu obvinený B. N., ktorý ho sotil do vchodových dverí, tieto sa vytrhli z pántov a spadli na pravú nohu F. L., následkom čoho utrpela ľahké zranenie. Za to bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 10,- Eur. Z aktuálneho výpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Súd odmietol návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu odborným článkom, nakoľko táto listina nemá povahu dôkazu ale iba odborného stanoviska všeobecne publikovaného na internete.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré sám v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku považoval za dostačujúce pre náležité posúdenie uvedenej trestnej veci a umožňujúce rozhodnutie o podaných obžalobách formou rozsudku. Súd pritom posúdil každý dôkaz a informáciu z neho získanú jednotlivo, avšak všetky dôkazy zároveň posúdil aj v kontexte celého skutkového deja, ktorého obraz v súhrne vytvárajú.

Súd v kontexte žalovaného skutku z obžaloby pod sp. zn. Pv 724/12 - 34 poukazuje na skutočnosť, že zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 sa dopustí páchatel', ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilý poškodiť jej zdravie,
- d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon síce demonštratívne [pod písm. a) až e)] uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel' môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podstatou konania páchatel'a, a to bez ohľadu na to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však vždy musí byť týranie blízkej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom „týra osobu“ v zmysle § 215 TZ treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel' so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti; také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tz 31/2005).

Z uvedeného je teda zrejme, že tento zločin v sebe nutne zahŕňa vysokú mieru trvalosti konania páchatela a zároveň intenzity jeho konania vyznačujúceho sa krutosťou, bezcitnosťou, bezohľadnosťou a nasmerovaného voči blízkej osobe, ktoré u nej vyvoláva pocit výrazného strachu, poníženia a utrpenia. Všetky tieto znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu, hoci aj v ich jednotlivosti, musia byť v procese dokazovania nepochybne preukázané tak, aby súd mohol dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že obžalovaný skutok majúci všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona spáchal.

Obžalovaný svoju vinu popieral a pripustil hádky medzi manželmi a aj to, že za dobu ich spolužitia dal obžalovanej iba tri facky, a to prvú počas Veľkonočných sviatkov v roku 2001 a tiež v decembri roku 2011. Prítlačenie prstov do dverí považoval iba za nešťastnú náhodu a ostatné incidenty z hľadiska ich vážnosti pripisoval zlým vzájomným manželským vzťahom. Vykonaným dokazovaním sa vytvorila jedna skupina dôkazov, ktorú predstavujú výpovede svedkyne - poškodenej F. L.Á., jej matky K. N. a jej brata B. N.. Druhú skupinu dôkazov predstavujú výpovede rodičov a súrodencov obžalovaného, ktorí vzťahy obžalovaného a poškodenej F. L. hodnotia z odlišného pohľadu s negatívnym nazeraním na správanie sa samotnej poškodenej. Predtým, než súd poukáže na skutočnosti vyplývajúce z uvedených dôkazov považuje aj vzhľadom na vyššie uvedené postuláty týkajúce sa žalovaného zločinu zdôrazniť, že nie každé negatívne javy v manželskom spolužití majú aj trestno - právny charakter a nie je ambíciou súdu riešiť v trestnom konaní tie manželské nezhody, ktoré nevykazujú znaky trestného činu. Samozrejme to, že určité správanie medzi manželmi nevykazuje známky najzávažnejšej trestno - právnej formy, v tomto prípade zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona neznamená, že nemusia mať charakter iného trestného činu (ubliženie na zdraví, nebezpečné vyhrážanie a pod.). A preto aj tieto skutočnosti musí súd v procese vyhodnocovania vykonaných dôkazov brať na zreteľ.

Vo všeobecnosti možno povedať, že zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona svojim charakterom predpokladá, že sa odohráva väčšinou v domácom prostredí ale jeho následky by sa vzhľadom na potrebnú intenzitu konania páchatela mali nutne prejavíť aj navonok, napr. vo forme zranení na tele poškodenej, prípadne inou viditeľnou telesnou alebo duševnou traumou. Správanie obžalovaného, ktorý žil v spoločnej domácnosti so svedkami - poškodenými a ďalšou ich spoločnou dcérou Natáliou však v tomto prípade našlo svoj odraz vo svedeckých výpovediach ostatných členov domácnosti, s ktorými žili v spoločnom rodinnom dome, a to matky svedkyne - poškodenej a jej brata. Za kľúčovú považuje súd výpoveď samotnej svedkyne - poškodenej F. L., ktorá nielen v prípravnom konaní ale aj na hlavnom pojednávaní opísala správanie obžalovaného, ktoré je zachytené v skutkovej vete bodu 1 výrokovej časti tohto rozsudku. Opísala to, ako jej obžalovaný vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, a to aj s nožom v ruke, udieral ju otvorenou dlaňou a vykrúcal jej ruky. Všetko toto jeho konanie svedkyňa - poškodená pociťovala ako prikorie a ponižujúce správanie, čoho dôsledkom bolo, že spolu s deťmi utiekla na dolné poschodie k svojim rodičom. Svedkyňa - poškodená podrobne opísala aj incidenty, ktoré sa odohrali v roku 2005, kedy jej obžalovaný prítlačil prsty do dverí, dňa 29.12.2011 jej pustil na nohu dvere a poškodzoval zariadenie domácnosti. Napriek jej výhradám obžalovaný v noci púšťal nahlas hudbu, čo je jednoznačne možné považovať za konanie, ktorým prejavoval úmysel jej psychicky ublížiť. Vo vzťahu k dôveryhodnosti tejto jej výpovede súd poukazuje na výpoveď znalkyne B. L. T., ktorá uviedla, že u F. L. sa jedná o osobnosť bez príznakov vážnej duševnej choroby, ktorá by mala vplyv na jej vnímanie, myslenie a správanie. Jej pamäťové schopnosti sú priemerné, dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí, ale v posudzovaní udalostí berie do úvahy najmä svoje vlastné hľadisko a ťažšie berie do úvahy postoje a názory iných ľudí. Tendencie k vymýšľaniu u nej neboli preukázané, rovnako nie je pravdepodobné, že by jej výpoveď bola v podstatnej miere ovplyvnená inými osobami. Syndróm týranej osoby sa u nej nepreukázal a príznaky, ktoré poškodená F. L. uvádzala v minulosti, už v čase vyšetrenia neboli prítomné. Výpoveď svedkyne - poškodenej F. L. tak podľa názoru súdu predstavuje relevantný obraz skutočnosti a správania sa obžalovaného voči nej. Poškodená sama uvádzala, že z konania obžalovaného mala strach, bála sa o svoj život a v dôsledku jeho správania bola privolaná aj polícia. Opísala aj požívanie alkoholu obžalovaným, ktoré podľa nej, a tento názor si osvojil aj súd, potencovalo u obžalovaného agresívne prejavy jeho správania. Napokon požívanie alkoholu zo strany obžalovaného je vedecky objektivizované aj znalcami z odvetvia Psychiatrie W. L. a W. Y., ktorí u obžalovaného zistili závislosť na alkohole v II. - varovnom štádiu stupnice podľa Jellineka.

To, že poškodená F. L.N. sa sťažovala na správanie sa obžalovaného a toto jeho konanie bolo dôvodom, prečo sa presťahovala k nej na dolné poschodie ich rodinného domu uviedla aj matka svedkyne -

poškodenej K. N.. Tá tiež opísala, že svedkyňa - poškodená mala na tele modriny, ktoré svedkyňa - poškodená vo vzťahu k ich vzniku jednoznačne spojila so správaním sa obžalovaného. Brat svedkyne - poškodenej B. N. bol svedkom, ako obžalovaný raz fackoval svedkyňu - poškodenú a ako jeho sestra prišla s deťmi na niekoľko dní bývať k nemu, pretože obžalovaný bol opitý a robil hluk. Sám uviedol incident, kedy s obžalovaným zápasili, a ktorého dôsledkom bolo nielen privolanie polície ale aj priestupkové konanie, za ktoré bol obžalovaný uznaný vinným (číslo Pr - 132/2012/Ká zo dňa 15.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2012). Aj zo správy W.. V. vyplýva, že svedkyňa - poškodená bola ošetrovaná v súvislosti s incidentom, kedy jej obžalovaný mal spôsobiť zranenie na nohe dverami.

Tieto dôkazy považuje súd za dostačujúce na to, aby súd mohol bez akýchkoľvek pochybností ustáliť skutok tak, ako je opísaný v prvom skutku výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa jedná o právnu kvalifikáciu tohto skutku, obžaloba správne uviedla a súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že prvé prejavy tohto správania obžalovaného sa datujú aprílom roku 2001 (Veľkonočné sviatky), a tieto následne pokračovali v roku 2004 a 2005 a potom až v roku 2011 do decembra 2012, kedy svedkyňa - poškodená opustila spoločnú domácnosť definitívne a spolužitie s obžalovaným ukončila. Teda časové rozpätie konania obžalovaného vymedzené v obžalobe tak, ako vyplynulo z prípravného konania súd vykonaným dokazovaním skutkovo ustálil rovnako. Rozdielny je však právny názor súdu na osobitný kvalifikačný pojem závažnejšieho spôsobu konania, a to po dlhší čas /§ 138 písm. b) Trestného zákona/, ktorý má vplyv na právnu kvalifikáciu skutku v zmysle § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015. Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvnená "intenzitou" trestného činu (to znamená závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Všeobecne pre všetky prípady nemožno vymedziť, aký čas sa považuje za dlhší. V prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude "dlhší čas" kratší, ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou. Podstatné je, že nejde o jednorazovú trestnú činnosť, alebo trestnú činnosť krátkeho trvania. Ako už súd vyššie uviedol, trestnosť zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona predpokladá vysokú mieru trvalosti konania páchatel'a a zároveň intenzity jeho konania. Použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty ods. 2 písm. d) tohto § Trestného zákona účinného do 31.12.2015 aplikáciou § 138 písm. b) Trestného zákona predpokladá skutočne mimoriadne dlhé konanie sprevádzané intenzívnymi prejavmi správania páchatel'a v každej časovej etape trvania jeho protiprávneho konania. V tomto prípade však poškodená ako aj jej brat opisujú síce správanie obžalovaného, ktoré ale nemá charakter dlhotrvajúceho, nepretržitého a intenzívneho konania v rozsahu niekoľkých rokov alebo desiatok rokov, ale toto jeho konanie je zúžené na určité sporadické útoky verbálneho alebo fyzického charakteru so zdôraznením troch konkrétnych útokov, ktoré svedkyňa - poškodená F. L. vnímala ako zvlášť nebezpečné pre jej telesnú a duševnú integritu. Napokon svedkyňa - poškodená sama vo svojej výpovedi uviedla, že okrem týchto incidentov žili normálne ako iné rodiny, hoci poukázala na časté a vzhľadom na situácie nevhodné požívanie alkoholu zo strany obžalovaného, čo ale samo o sebe nie je trestné. Aj matka svedkyne - poškodenej K. N. uviedla, že dcéra jej o bitkách zo strany obžalovaného hovorila ešte v roku 2004, 2005, keď bývali v byte. Potom sa v roku 2005 presťahovali k nej a robili nadstavbu domu, pričom v tom čase bola situácia pokojná. Opätovné problémy sa začali až v roku 2011. Preto, aj keď súd ustálil, že konanie obžalovaného trvalo od roku 2001 do roka 2012, nemalo z hľadiska intenzity protiprávneho konania páchatel'a v priebehu tohto obdobia taký charakter, aby súd z časového hľadiska mohol ustáliť, že sa jednalo o nepretržité útoky na integritu svedkyne - poškodenej trvajúce celých 11 rokov, pretože v konaní obžalovaného boli významné prestávky, ktoré pri posudzovaní časového obdobia trvania skutku neindikujú konanie, ktoré by svojou dĺžkou napĺňalo charakter závažnejšieho spôsobu konania, a to po dlhší čas. Aj zo znaleckého posudku B.. L. T. vyplýva, že u svedkyne - poškodenej F. L. nebol zistený syndróm týranej osoby, čo len podporuje záver súdu o neexistencii dlhodobého a intenzívneho charakteru protiprávneho konania obžalovaného voči nej ale na strane druhej nevylučujúci konanie majúce trestnoprávny charakter týrania blízkej osoby alebo zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona. Podľa právneho názoru súdu teda nerozhoduje formálna stránka dĺžky konania ale jej obsahová stránka, ktorá tu spĺňa predpoklady dlhodobosti z hľadiska dĺžky a intenzity ale len vo forme základnej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby alebo zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona. Preto súd konanie obžalovaného uvedené v prvom skutku výrokovej časti rozsudku právne kvalifikoval tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa jedná o ďalší osobitný kvalifikačný pojem predstavujúci osobitný spôsob konania v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona, podmieňujúci použitie vyššie trestnej sadzby v zmysle § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015, ktorú prokurátorka vo vzťahu ku skutku obžaloby pod sp. zn. Pv 724/12 použila, súd uvádza, že pri rozhodovaní v trestnej veci môže vychádzať len z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a ktoré majú zákonný charakter. Konanie obžalovaného opisované v skutku tejto obžaloby malo byť nasmerované aj vo vzťahu k vtedy maloletým M. a X.O. L., ktoré mal obžalovaný ponižovať, vulgárne im nadávať, udierať ich po tvári a iných častiach tela a budiť ich zo spánku, sťahovať ich z postele, kedy si mali udrieť hlavy. Obžalovaný svoju vinu popieral a uvádzal dobrý vzťah k svojim deťom a tiež to, že fyzicky ich trestal iba primerane a výchovným spôsobom (úderý po zadku). X.O. L. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, a vzhľadom na absenciu jeho zákonného poučenia pri jeho výsluchu v prípravnom konaní, ktorá vyplýva z DVD záznamu, súd nemohol za použitia § 263 ods. 4 Trestného poriadku jeho výpoveď z prípravného konania vykonať prečítaním jej obsahu. Výsluch M. L. z prípravného konania nesie rovnakú vadu, a hoci táto v čase výsluchu nebola osobou majúcou vzhľadom na nedostatok veku trestnoprávnu zodpovednosť, ale aj vo vzťahu k M. L. bola v tom čase povinnosť orgánov činných v trestnom konaní poskytnúť jej poučenie podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, najmä ak obžalovaným (obvineným) bol jej otec. Toto však učené nebolo, a preto aj jej výpoveď z prípravného konania nebola vykonaná spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, čo má za následok, že nie je ako dôkaz použiteľná v tomto konaní. Preto aj súd pri výsluchu svedkyne - poškodenej M. L. na hlavnom pojednávaní, ktorá neuviedla konkrétne skutočnosti spáchaného skutku, nemohol odstraňovať rozpory s jej predchádzajúcou výpoveďou realizovanou v prípravnom konaní.

F. L. opísala, ako obžalovaný v decembri 2011 udril poškodenú M. L. po tvári, na Veľkú noc roku 2011 obe deti fackal po tvári a v roku 2004, keď prišiel domov opitý, ich zobudil tak, že ich ťahal z postele, až si udreli hlavičky. Žiadni ďalší svedkovi neuvádzali skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali k týmto alebo iným útokom obžalovaného na poškodených X. a M.. Svedok B. N. uviedol, že niekedy bol obžalovaný k deťom milý a niekedy im nadával do všetkých. Len od sestry počul, ako obžalovaný poškodenú Simonu udril po zadku. Stará matka poškodených detí K. N. len uvádzala, že deti boli vystrašené ale o dôvode majúcom príčinu v konaní obžalovanom voči nim nič neuviedla. Rodičia a súrodenci obžalovaného, ktorých súd na návrh obhajoby vypočul, nevideli žiaden fyzický alebo verbálny útok obžalovaného na deti a ani sa im nikto na správanie obžalovaného voči deťom nesťažoval, hoci k nim na návštevu chodili často, aj niekoľkokrát do týždňa. Tak hrubé a necitlivé zaobchádzanie, ako si vyžaduje kvalifikácia skutkovej podstaty žalovaného zločinu by musela svojou intenzitou a dlhodobosťou zanechať nejaké známky na tele poškodených, ak by ich, ako to tvrdila obžaloba, obžalovaný bil často a dlhodo. Ani svedkyňa W. N., detská lekárka, na poškodených deťoch nezistila žiadne známky fyzického násillia, hoci ako uviedla, deti ju navštevovali aj v sprievode obžalovaného často. Toto nie je možné, ak by bola dlhodobá a vysoká miera intenzity napádania detí zo strany obžalovaného pravdivá. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na časť výpovede svedkyne - poškodenej F. L. na hlavnom pojednávaní, ktorá sama uviedla, že aj keď odišla od obžalovaného s deťmi bývať na dolné poschodie rodinného domu, deti navštevovali obžalovaného a ona im v tom nebránila. To len opätovne spochybňuje tak mimoriadne násilnú formu správania sa obžalovaného k deťom, ako to vyplývalo z obžaloby. Je neprirodzené, aby za tohto stavu matka detí takto postupovala a vydala deti do nebezpečenstva života a zdravia konaním obžalovaného a spochybňuje to neadekvátnosť konania obžalovaného k svojim deťom. Z pripojeného spisu sp. zn. 6P 15/2012 vyplýva, že obžalovaný a svedkyňa - poškodená F. L. v rámci konania o rozvod manželstva uzavreli pred súdom za účasti kolízneho opatrovníka dohodu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým poškodeným M. a X., ktorú súd rozsudkom ako zákonnú a chrániacu záujmy maloletých detí schválil a súčasťou ktorej je aj úprava styku obžalovaného s deťmi, s ktorou svedkyňa - poškodená F. L. súhlasila. To opätovne len spochybňuje charakter a intenzitu konania obžalovaného voči poškodeným M. a X., ktoré sa mu v obžalobe prokurátorky kládlo za vinu. Z výpovede svedkyne W. vyplýva, že spolu s obžalovaným majú dieťa, ku ktorému nebolo zistené žiadne neadekvátne správanie zo strany obžalovaného, rovnako ako k dcére I. pochádzajúcej z manželstva so svedkyňou - poškodenou F. L.. To samozrejme automaticky neznamená, že ku konaniu majúcemu trestno - právny charakter zo strany obžalovaného k maloletým deťom nemohlo dochádzať ale nesvedčí to ani v prospech tvrdenia o násilnej forme správania obžalovaného k deťom, ktoré by malo intenzívny a dlhodobý charakter, čo je nevyhnutný predpoklad právnej kvalifikácie žalovaného zločinu.

Súd vyhodnotil aj znalecký posudok a výpoveď znalkyne B. L. T. na hlavnom pojednávaní. Z obsahu písomného znaleckého posudku ako aj z výpovede samotnej znalkyne vyplýva, že pri jeho vypracovaní

vychádzala z nezákonných výpovedí svedkov - poškodených M. a X. L.N. z prípravného konania. Aj keď súd nespochybňuje ďalšie použité metódy znaleckého skúmania a ani odbornosť znalkyne, samotná skutočnosť použitia nezákonných výpovedí maloletých detí, ktorá bola tiež základom na vypracovanie znaleckého posudku má za následok nie nezákonnosť znaleckého posudku ale jeho procesnú nepoužiteľnosť, pretože výpovedná hodnota záverov, ku ktorým znalkyňa dospela nie je dostatočná na to, aby mohla tvoriť dôkaz, o ktorý by súd mohol oprieť svoje skutkové a právne závery vo vzťahu k žalovanému skutku týkajúceho sa maloletých detí. Len na okraj súd uvádza, že aj keď uznesenie o pribratí znalkyne nebolo obžalovanému v prípravnom konaní doručené, obžalovaný sa o obsahu uznesenia a obsahu písomných znaleckých posudkov mohol dozvedieť pri preštudovaní spisu a tam mohol vzniesť námietky voči osobe znalcov. Sťažnosť je totiž v zmysle Trestného poriadku možno proti tomuto uzneseniu podať iba pre vecné dôvody alebo osobu znalcov. Preto podľa názoru súdu nedošlo k tak závažnému porušeniu práv obžalovaného na spravodlivý proces, ktorý by bránil použiteľnosti týchto znaleckých posudkov v konaní pred súdom, kde pri vykonaní tohto dôkazu bola zachovaná zásada kontradiktórnosti a zachované právo obžalovaného na obhajobu a obžalovaný mal možnosť sa k týmto dôkazom vyjadriť, čo aj prostredníctvom obhajcu využil.

Pokiaľ sa jedná o výpoveď a písomné posudky svedkyne B. M., súd opäť nespochybňuje jej odborné kvality a skúsenosti musí nutne poukázať na skutočnosť, že táto vychádzala pri skúmaní psychického stavu M. a X. len z vyjadrení F. L. a svoje závery oprela bez toho, aby preskúmala skutočný stav v rodine L. a vypočula si stanovisko obžalovaného. Obe deti, a to vyplynulo z výpovedí ich triednych učiteľov v prípravnom konaní, ktoré súd na hlavnom pojednávaní prečítal, mali v tom čase problémy s učením a so správaním. Tieto mali dlhodobý charakter a nesúviseli so správaním sa obžalovaného, hoci, ako pripustili obaja učitelia, mohli súvisieť s rodinnými problémami, o ktorých sa aj neskôr dozvedeli. Poškodená M. je integrovanou žiačkou pre poruchy učenia, je dislektička, poškodený X. mal dlhodobé poruchy učenia a správania v škole, pre ktoré bol v starostlivosti školských psychológov. Týmito problémami sa B. M. nezaoberala a to mohlo výrazne skresliť jej závery o dôsledkoch údajného týrania obžalovaného svojich detí. Súd nespochybňuje, že poškodené deti niesli traumatizujúci zážitok z negatívne nastaveného rodinného prostredia plného hádok a konfliktov, ktoré napokon vyústilo do rozvodu manželstva ich rodičov. To však je potrebné striktno odlišovať od násilného správania obžalovaného k nim, ktoré by dosahovalo mimoriadnej intenzity. Nakoľko sa uvedená svedecká výpoveď tejto svedkyne opiera o posúdenie psychického stavu, pri ktorom nebol zohľadňovaný celý komplex problémov poškodených detí, ktorými trpeli aj v minulosti a ktoré nesúviseli so správaním obžalovaného, súd nemohol tento dôkaz použiť ako relevantný a bez akýchkoľvek pochybností svedčiaci o dôsledkoch správania sa obžalovaného k poškodeným deťom.

Preto súd zo skutku vypustil konanie obžalovaného k poškodeným M. a X. L., čo malo vzhľadom na zníženie počtu osôb postihnutých konaním obžalovaného iba na poškodenú F. L. vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutku, nakoľko skutok nebol obžalovaným spáchaný na viacerých osobách.

Pokiaľ sa jedná o búchanie na poschodí, nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by preukázal úmysel obžalovaného týmto hlukom spôsobovať psychické násilie poškodeným. Pokiaľ obžalovaný povedal poškodenému X., že nie je jeho otcem, čo aj podľa svedkyne M. malo na poškodeného X. L. negatívny vplyv, toto jeho konanie samo o sebe nenapĺňa znaky trestného činu, a už vôbec nie žalovaného zločinu. To, že svedkyňa - poškodená F. L. podala na obžalovaného trestné oznámenie (24.10.2012 o 13.30 hod.) bezprostredne po tom, čo bola vypočutá ako podozrivá v konaní vedenom pod ČVS: ORP - 475/KK-KK-2012 (24.10.2012 o 12.00 hod.), na základe trestného oznámenia podaného na ňu obžalovaným síce vyvoláva odôvodnené otázky o účelovosti jej konania ale nespochybňuje pravdivosť jej výpovedí o správaní sa obžalovaného k nej.

Súd teda ustálil, že obžalovaný svojím konaním uvedeným v skutku v bode 1 rozsudku týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, čím naplnil skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný pritom konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel svojím konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred násilím /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Vo vzťahu k druhému skutku obžaloby súd vychádzal z výpovede svedkyne F. M., mzdovej účtovníčky zamestnávateľa obžalovaného, ktorá potvrdila, a vyplynulo to aj z ročného mzdového listu obžalovaného a ročného zúčtovania preddavkov na daň zamestnávateľa obžalovaného, že obžalovanému bol v priebehu roka 2013 vyplácaný daňový bonus na tri maloleté deti tak, ako je to uvedené v skutku 2 výrokovej časti tohto rozsudku, čo korešponduje so skutkom obžaloby. Obžalovaný aj podľa uvedenej svedkyne nepredložil svojmu zamestnávateľovi rozsudok o rozvode manželstva č.k. 6P 15/2012 - 39 zo dňa 21.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2013, pričom aj z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že už v roku 2012 nežil s manželkou F. L. a deťmi v spoločnej domácnosti. Skutočnosť, že svedkyňa M. nemala túto vedomosť potvrdila vo svojej výpovedi aj svedkyňa F. L., ktorá svedkyňu M. uvedenú vec oznámila a poskytla jej aj kópiu rozsudku, ale to až po vyplatení daňového bonusu obžalovanému. Na základe toho svedkyňa M. až v roku 2014 pozastavila obžalovanému vyplácanie daňového bonusu, ktorý poberal v rozpore so zákonom č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov a spôsobil tak škodu štátnemu rozpočtu vo výške 763,90 Eur. Svedkyňa O. potvrdila, že manželke obžalovaného F. L.N. počas trvania jej pracovného pomeru bol daňový bonus vyplácaný, čo vyplýva aj z jej mzdových listov. Preto súd uznal obžalovaného za vinného za skutok, ktorý je totožný so skutkom obžaloby, pričom obžalovaný týmto svojím konaním vylákal od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia, čím spáchal prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme nepriameho úmyslu, pretože vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane prostriedkov štátneho rozpočtu a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti v zmysle §§ 36 a 37 Trestného zákona. Nakoľko obžalovanému ukladal trest odňatia slobody za dva trestné činy, uložil mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody. Pretože tento trest odňatia slobody súd ukladal za dva úmyselné trestné činy, z ktorých prvý je zločinom, spáchané dvoma skutkami, v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu z nich najprisnejšieho, ktorým je zločin týrania blízkej osoby zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona (od troch rokov do ôsmich rokov) o jednu tretinu, čím pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní od 3 rokov do 9 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom na vyššie uvedené použitie aperačnej zásady súd u obžalovaného nepoužil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože jej aplikáciu už súd v asperačnej zásade zohľadnil.

Súd prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a priestupkovo bol postihnutý iba v jednom prípade za priestupok, ktorý súvisel s prejednávanej skutkom a ktorý súd oboznámil na hlavnom pojednávaní. U obžalovaného tak nejde o kriminálne narušeného jedinca a jeho trestná činnosť je výsledkom negatívneho vzťahu k poškodenej F. L. a nemá charakter rozsiahlejšej alebo druhovo rôznorodej trestnej činnosti. Obžalovaný sa s poškodenou F. L.Á. rozviedol a už sa s ňou nestretáva, čím pominuli tie rizikové faktory jeho trestnej činnosti, ktoré viedli k jeho odsúdeniu v tejto trestnej veci. Obžalovaný má novú rodinu, žije usporiadaným životom, pracuje, stará sa o maloleté dieťa pochádzajúce z družského pomeru, ktorý predstavuje fungujúcu rodinu. Všetky tieto aspekty súd zohľadnil pri výmere trestu a považuje účel trestu vo všetkých jeho hľadiskách za dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch rokov. Zároveň súd nepovažuje za nutné vzhľadom na už vyššie spomenutú osobu obžalovaného uloženie nepodmienečnej formy tohto trestu odňatia slobody ale obžalovanému, ako doposiaľ netrestanej osobe, umožnil uvedomenie si následkov svojej trestnej činnosti a s tým súvisiacu nápravu formou podmieneného odsúdenia s nevyhnutne uloženým probačným dohľadom, nakoľko sa jedná o trest odňatia prevyšujúci dva roky. Vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného, ktorý spáchal zločin a prečin, súd stanovil

maximálnu skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, počas ktorej bude potrebné správanie sa obžalovaného náležitým spôsobom sledovať. Zároveň mu vzhľadom na zistené časté požívanie alkoholických nápojov uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktoré bude mať podľa presvedčenia súdu priaznivý vplyv na osobu obžalovaného a jeho ďalšie správanie. Obžalovaný sa totiž konania majúceho rozmery zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona dopúšťal pod vplyvom alkoholu, ktorý zjavne potencoval negatívne prejavy jeho správania voči svedkyňi - poškodenej F. L.. Zároveň súd považoval za potrebné uložiť obžalovanému povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo psychologickému poradenstvu, ktoré bude podľa presvedčenia súdu vhodným nástrojom na to, aby si obžalovaný uvedomil negatívne javy vo svojom správaní, ktoré ho viedli k odsúdeniu a potrestaniu za trestné činy prejednávané v tejto trestnej veci.

Vzhľadom na dlhodobé užívanie alkoholu zo strany obžalovaného, akcentujúc závery znalcov z odvetvia Psychiatrie o zistení alkoholovej závislosti obžalovaného v II. - varovnom štádiu stupnice podľa Jellineka, súd v súlade s odporúčaním znalcov uložil obžalovanému v zmysle § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, nakoľko toto bude mať podľa názoru súdu priaznivý efekt na osobu obžalovaného z hľadiska prevencie pred páchaním podobnej trestnej činnosti v budúcnosti, pri ktorej páchaní by mohol hrať alkohol významnú rolu ako tomu bolo v tomto prípade.

Do skončenia vyšetrovania si náhradu škody uplatnila iba svedkyňa - poškodená F. L., a to za poškodenie sklenenej výplne, dverí, práčky a gumených plášťov na detskom kočiari, pričom túto škodu aj vyčíslila. Ostatní poškodení (M. L., X. L. a Daňový úrad Prešov) si náhradu škody do skončenia vyšetrovania neuplatnili. Poškodení X. a M. L. si náhradu škody uplatnili až na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2018, a to vo výške po 200,- Eur. Obaja títo poškodení si náhradu škody uplatnili jednak oneskorene (nie do skončenia vyšetrovania) a jednak ani na hlavnom pojednávaní nespresnili, z akého právneho dôvodu im táto škoda vznikla. Preto súd o ich nároku na náhradu škody nerozhodoval. Rozhodnutie o škode súd vydal iba vo vzťahu k poškodenej F. L., ktorá si ako jediná náhradu škody uplatnila do skončenia vyšetrovania a potom aj na hlavnom pojednávaní, hoci nešpecifikovala, ako dospela k sume 200,- Eur. Nakoľko veci, ktoré mali byť obžalovaným poškodené sú veci bežnej spotreby patriace do domácnosti obžalovaného a svedkyne - poškodenej, resp. zariadenie ich bytu, nie je možné v rámci trestného konania určiť, či patria alebo nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dokazovanie, ktoré by zodpovedalo túto podstatnú právnu otázku občianskeho charakteru presahuje rámec dokazovania, ktoré by bolo potrebné ešte vykonať v trestnom konaní. Na preukázanie uvedenej skutočnosti by bolo potrebné ďalšie dokazovanie, ktoré súd vzhľadom na výšku škody ako aj na skutočnosť, že pri žalovanom zločine nie je škoda jeho materiálnym následkom, považuje za neúčelné a zbytočne by predĺžilo toto trestné konanie. Pretože nie je zrejmé, či aj obžalovaný je alebo nie je bezpodielovým spoluvlastníkom uvedených vecí, súd v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú F. L. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku
v bode 1 rozsudku

- týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie,

v bode 2 rozsudku

- vylákal od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal

jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.